

Texte: A. Victoria Vázquez
Ilustrații: Carlos Navarro
Traducere: Luana Schidu

Editura Girasol

Str. I. L. Caragiale nr. 72, clădirea B,
Sat Dudu, Comuna Chiajna, Județul Ilfov
Tel.: 021 436 1234; Fax: 021 436 1105
E-mail: office@edituragirasol.ro

© Susaeta Ediciones Spania
© Editura Girasol, pentru prezenta
versiune în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Vázquez, Victoria A.

Dilema Sarei / A. Victoria Vázquez ; il. de Carlos Navarro ; trad.:

Luana Schidu. - Chiajna : Girasol, 2019

ISBN 978-606-024-030-3

I. Navarro, Carlos (il.)

II. Schidu, Luana (trad.)

821.134.2

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă în nicio formă și în nicio modalitate, electronică sau mecanică, inclusiv fotocopiă, înregistrări și în orice altă formă de stocare și redare a informației, fără permisiunea scrisă a editorului.

DILEMA SAREI

de A. Victoria Vázquez
Ilustrații de Carlos Navarro

GIRASOL

CUPRINS

1. O întoarcere dificilă	23
2. Un mesaj neașteptat	39
3. O enigmă pe nume Sara	53
4. Cine le înțelege pe fete?	63
5. Cris, turnătorul	77
6. Supraveghere vigilentă	85
7. Frumusețea e totul?	93
8. O mamă nu prea responsabilă	119
9. Clubul Marginalizaților salvează situația!	129
10. Un adevăr ascuns	137
11. Labirintul oglinzilor	149
12. Schimbare de planuri	161
13. Când adulții nu se mai iubesc...	167
14. O viață nouă	175

1. O întoarcere dificilă

Cel mai greu nu a fost să se întoarcă de la Paris, reflecta Sara. De fapt, se întorsese în lumea ei dintotdeauna: la un cămin în care de obicei era singură, la o familie care, în general, o ignora pentru că era încă o fetiță fără nicio valoare.

Cel mai greu, de fapt, fusese să se întoarcă la școală.

După un sfârșit de săptămână petrecut acasă, asimilând tot ce văzuse, auzise și simțise la Paris, trebuia să înfrunte ziua de luni.

Până la urmă, nu e chiar atât de rău, își zicea ea, încercând să-și facă curaj. Totul avea să fie la fel ca înainte de călătorie. Și totuși, ea simțea că, într-un anume sens, nu era la fel.

Pentru început, se trezise atât de neliniștită, încât nu-și putuse lua micul dejun. Avea stomacul dat peste cap!

Când să se îmbrace, nu reușise să găsească nicio ținută care să-i placă prea tare. Era ca și cum toate hainele i s-ar fi schimbat... Intraseră la apă, se decoloraseră sau nu se

potriveau unele cu altele. Nu știa cu ce să se îmbrace! Și, culmea, coborând din autobuz, amețise atât de tare, încât fusese nevoită să se așeze câteva minute pe o bancă.

Nici să înfrunte zarva din școală nu fusese ușor. Pentru o clipă, când traversa curtea spre intrare, i se păruse că toate privirile sunt ațintite asupra ei.

Niciodată nu se simțise atât de vulnerabilă ca în dimineața aceea.

Ținându-și ochii plecați, s-a îndreptat spre dulăpiorul ei din vestiar dorindu-și să nu se întâlnească cu nimeni, pentru că nu avea chef să vorbească, dar vechile ei prietene erau aici, stând de vorbă ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat.

– Bună, Sara! a salutat-o Mónica cu un zâmbet sincer.

– Hei! a intervenit Soraya, apropiindu-se, nu ne saluți? Tare ți-o mai fi priit Parisul, a râs ea.

Sara a strâns din buze și s-a întors spre ele, mimând siguranța.

– Bună, fetelor. Nu vă văzusem...

– Nu arăți prea grozav, a zis Leticia cu un aer preocupat. Te simți bine?

– O fi obosită. Fără îndoială experiența de la Yvette Chauviré a fost foarte intensă... Pari schimbată. Soraya a privit-o gânditoare. Parcă mai... nu știu... Hmm... Plinuță. Da, asta e. Mi se pare că ești un pic mai grasă.

Și a accentuat ușor acel ultim cuvânt.

Grasă.

Respect pentru oameni și cărți

Sara a încasat insulta cu fața ei cea mai senină.

– Da, bine. Vă las, că încep orele. Mă bucur că v-am revăzut...

Sara s-a îndepărtat de ele în direcția clasei de matematică, înfrânându-și impulsul de a ieși în fugă de acolo. Inima îi bătea nebunește și îi țiuiau urechile.

Grasă. Soraya spusese că i se pare că e mai grasă. Fără îndoială acum râdea de ea pe la spate, dar ceea ce o durea cel mai mult era că Leticia, care fusese prietena ei cea mai bună până în urmă cu câteva luni, nu îi luase apărarea.

– Bună, Sara!

Patricia s-a apropiat de ea agitându-și bucuroasă codița de cal. Părea la fel de mulțumită ca întotdeauna și avea obrajii îmbujorați, de parcă ar fi alergat. Era clar că pe ea n-o afectase întoarcerea la școală.

– A, bună, Patri... Sara a încercat să zâmbească, dar i-a ieșit o grimasă ciudată, nervoasă.

– Cum a fost în weekend? Ai făcut ceva?

– Hmmm... nu. Am stat în casă.

– Da, și eu la fel. Au venit unchiul și mătușa mea în vizită, așa că mi-am petrecut toată ziua de sâmbătă cu ei.

– Sună distractiv...

– O nebunie! a râs fata, amintindu-și sfârșitul de săptămână. Sunt destul de tineri și au doi copii mici, așa că mai întâi i-am dus în parc, iar apoi la leagănele care sunt în apropiere de casa mea... Puțin a lipsit să nu ajungem la spital! Dar, în fine, până la urmă nu s-a întâmplat nimic,

Respect pentru oameni și cărți

așa că ne-am dus toți să ne luăm câte o înghețată, apoi am cinat la noi acasă. Copiii erau atât de obosiți, încât au adormit la masă...

– Ce bine...

– Dar tu pari un pic pleoștită... Așa de tare te-a plictisit weekendul ăsta? Dacă știam, te sunam. Am fi putut să facem o plimbare sau ceva...

– Nu-ți face griji, sunt doar un pic obosită...

– De călătorie? S-a mirat Patricia.

– Nu, ce spui? Sara voia să nu dea importanță acestui subiect, dar vocea îi suna cam forțat. Am repetat pentru festival, știi...

– A, da! Sigur o să faci o coregrafie complicată... Grupul tău e foarte bun. O să vă iasă genial.

– Da... probabil...

Soneria stridentă care anunța începutul orelor a sunat pe toate coridoarele, așa că fetele au intrat în sala de matematică. Pe când se îndreptau spre băncile lor, Patricia a studiat-o mai bine pe Sara.

Era într-adevăr ciudată și mergea cu mâinile în buzunare, ușor încovoiate. În plus, purta jacheta încheiată până sus, deși nu era atât de frig.

Fata s-a încruntat, îngrijorată. Ce se petrecea cu Sara?

– Bună, fetelor! Nu v-am văzut pe culoar...

Carlos și Cris s-au apropiat de ele.

Patri le-a dăruit unul din zâmbetele ei radioase.

Respect pentru oameni și cărți

– Bună! Sunteți pregătiți să repetați micul nostru număr? Că am de gând să vă muncesc din greu! a râs ea.

Cris și-a dat ochii peste cap și a oftat afectat.

– Ah, acum o să te transformi într-un star plin de capricii... a ironizat-o el.

– Am de gând să fiu o divă nesuferită.

– Ei bine, va trebui să te străduiești din greu, a râs Carlos, care știa că Patri era incapabilă să-și îndeplinească amenințarea.

– Cum a fost în weekend, fițoaso? a zâmbit Cris întorcându-se spre Sara.

– De parcă ți-ar păsa...

Și fără alte explicații, Sara s-a așezat la locul ei, întorcându-le spatele.

– Ce e cu ea?

Cris era extrem de surprins. Sara nu reacționase niciodată așa... În fine, cel puțin de când se considerau prieteni. Așa-i spunea el, „Fițoaso“. În schimb, Sara îi spunea lui „golan“ sau „infractor“. Dar întotdeauna în glumă.

Acum însă, părea că Sara era supărată de ceva... dar Cris nici măcar nu apucase să spună ceva nepotrivit.

Patri a ridicat din umeri. Era obișnuită ca Sara să aibă din când în când toane din astea.

– O fi din cauza festivalului. Trebuie să studieze o coregrafie cu Leticia și celelalte, și știți deja că o ia foarte în serios...

